

מְדוּרָה

א.

אֶחָזוּ לָהּ מְדוּרוֹת, לְעִירִי.
נִיצוּצוֹת בְּכֹכָבִים הִתְעַרְבוּ.
חָלְלוּ שֶׁל עוֹלָם נִמְלֵא רְסִיסִים, רְסִיסִים.
כְּמוֹ נִפְצָה אֶהְבָּה אַחֲרוֹנָה
וְלֹא תִדְעָה. –
חֲכִילִי-עֵינַיִם הִשְׁחָק.
שָׁחוּר וְרֵף שִׁיעָר הַלַּיִל,
גִּבְעוֹת-גִּבְעוֹת.
גוֹהֲרִים
רִשְׁפִּי-אֵשׁ מִלֵּב הַמְדוּרוֹת,
עֶקְשִׁים עַד מוֹתָם.
עִירִי אַחֲזָה אֶהְבָּה.

ב.

הַשְׁלֹה שְׁלֹאֵשׁ הִיא שְׁלֵךְ.
מְדוּרַת-שְׁנוֹתֵי מִתְמָרְת אֶל תְּכוּל-מְרוֹמֶיהָ.
בְּמִשְׁעוֹל הַרוּחוֹת תַּעֲבוֹר וְלֹא יִכְבוֹת.
מְאוּרוֹתֶיהָ מִשְׁאֲת-נִפְשָׁה.
זֶרְדִּים יִבְשִׁים בְּלִבָּהּ יִחְרוֹקוּ,
בְּשָׁחוּר מוֹתָם יֵאִימוּ,
וְהָיוּ לְאֶפֶר. וְהִיא –
תְּמִימַת אֱמוּנָה וְדֶרֶךְ
מַעַל לְאֶפְרָם תַּעֲלֶה מַעֲלָה-מַעֲלָה,
שְׁלֹה, מְפֹאֶרֶת.
מְאוּרוֹתֶיהָ מִשְׁאֲת-נִפְשָׁה.

ג.

עַל בְּמוֹתֶיהָ יִפֹּת.
אֶת הַמְדוּרוֹת נִשָּׂא הַרוּחַ,
וַיִּתֵּר רִמְצָן לְבָדוֹ בְּלִבִּי.
וְאֵהִי עוֹטִיָּה עַל אֶפְרַיִם.
וְכָל הָעָם לִי זָרִים.
אֲזוּ קָרְבוּ יָמִים אֶל נִפְשִׁי.
אֶפֶר וְרִמְצָן שְׁטָפוּ.
וְאֵהִי חָלַל אֲשֶׁר רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ
וַיִּהְיֶה.
קִרְאָתֶיהָ.
עַל הַיָּם מְדוּרַת עוֹלָמִים.